

BARÇA CAMP NOU

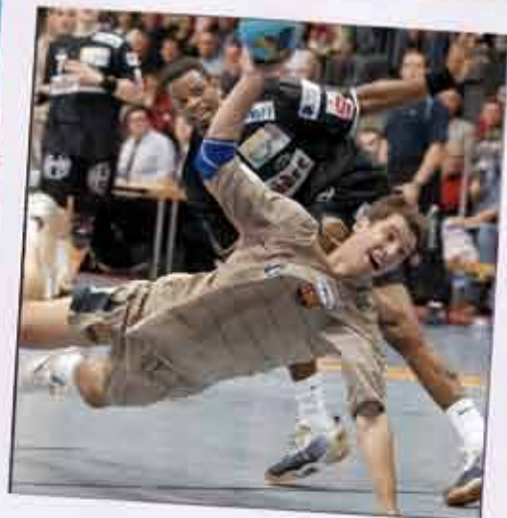

Diari oficial FC Barcelona
25 d'abril del 2010 · Núm. 104 · Any 4

EDICIÓ ESPECIAL PALAU

HOMENATGE XAVI O'CALLAGHAN

JUGADOR DEL PRIMER EQUIP D'HANDBOL DES DEL 1990 FINS AL 2005

BARÇA CAMP NOU

diari.campnou@fcbarcelona.cat

Edita Futbol Club Barcelona
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n
08028 Barcelona
Tlf. 9021899 00 Fax 934112210

Director: Toni Ruiz.

Consell de Redacció: José M. Lázaro,
Eduard Pujol i David Saura.

Cap de Redacció: David Saura.

Redactors:

Oriol Bonsoms, Verónica Díez,
Gustau Galvache, Meritxell Infante,
Llorenç Tarrés i Manel Tomàs.

Edició lingüística:

Àmpelia Casas i Lourdes Julià.

Disseny i Infografia:

Anna Prats i Dolça Vendranas.

Fotografia:

Miguel Ruiz i Àlex Caparrós (FC Barcelona),

REVISTA BARÇA, Sport i Mundo Deportivo.

Publicitat:

FC Barcelona - Departament Comercial

i de Màrqueting: 934963672

Impressió:

Rotocayfo.

Paper:

Ofset ecològic lliure de clor de 70 grs.

INFORMACIÓ D'INTERÉS

SEU SOCIAL

Tel: 902 18 99 00 · Fax: 93 411 22 19
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n. 08028 Barcelona

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB-Camp Nou)

oab@fcbarcelona.cat

HORARIS > De dilluns a dissabte, de 9 a 21 h.

Diumenges de Lliga, des de dues hores abans del partit.

TAQUILLES

HORARIS > Taquilles principals (accés 14). De dilluns a dijous, de 9 a 13.30 h i de 15.30 a 18 h. Divendres, de 9 a 14.30 h. Dissabtes (només quan hi ha partit) de 9 a 13.30 h.

> Taquilles Boulevard (accessos 7/9).

De dilluns a dissabte, de 10 a 18.15 h.

Diumenge i festius, de 10 a 14.15 h. Dies de partit:

A partir de les 11 h i fins a l'inici del partit.

> Taquilles del camp (a la zona dels gots)

De de les 11 h fins que comença el partit.

MUSEU FC BARCELONA

museu@fcbarcelona.cat

> De dilluns a dissabte, de 10 a 20 h. Tour Camp Nou fins a les 17.30 h. Diumenges i festius, de 10 a 14.30 h.

Els dies de Lliga de Campions, de 10 a 13 h. Tour Camp Nou fins a les 13.30 h.

Aparcament gratuït.

PREUS > Socs del FC Barcelona i menors de 6 anys:

l'entrada al Museu i al Tour de l'estadi és gratuïta.

Públic: Museu 8,50 euros i Museu + Tour estadi 17 euros.

Infantil (fins a 13 anys): Museu 6,80 euros i Museu + Tour

Estadi 14 euros. **Penyes, jubilats i estudiants:** Museu 6,80

euros i Museu + Tour Estadi 10,40 euros.

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS FCB

centre.documentacio@fcbarcelona.cat

L'accés és lliure.

El públic l'ha de concertar al telèfon 902 1899 00

HORARIS > Atenció al públic: de dilluns a dijous,

de 10 a 14 i de 16 a 18.30 h. Els divendres de 10 a 15 h.

Partits de Champions al Camp Nou: de 10 a 13 h

Tancat: Dijous Sant i 31 de desembre tot el dia;

5 de gener, 23 de juny i 24 de desembre tancat a la tarda.

FCBOTIGA

(5% descompte socis, 10% botiga online)

fcbotiga@fcbarcelona.cat

HORARIS > De dilluns a divendres, de 10 a 19.30 h.

Dissabtes, diumenges i festius de 10.30 a 14.30 h. Els dies de

partit el Camp Nou estarà obert fins a l'inici del partit.

PISTA DE GEL

pistadegel@fcbarcelona.cat

HORARIS > De dilluns a dijous de 10 a 14 i de 16 a 18 h.

Divendres de 10 a 14 i de 16 a 20 h. Dissabtes, diumenges

i festius de 10.30 a 14 h i de 17 a 20.30 h.

PREUS > Socs FC Barcelona 7,50 euros;

Públic 11,50 euros.

NOTA: Per patinar és obligatori l'ús de guants.

Se'n poden comprar a les instal·lacions de la Pista de Gel.

FCBRECICLA

EDITORIAL

DE LLARG RECORREGUT

Aquesta tarda es penjarà al sostre del Palau una samarreta amb el número '4'. És el que durant bona part de la seva carrera va portar el Xavi O'Callaghan, un dels més grans del Barça d'handbol.

Jugant amb el FC Barcelona va guanyar 54 títols. És un registre que el situa com el segon esportista que més èxits ha aconseguit de la història de l'handbol del blaugrana, només superat pel gran capità, David Barrufet.

O'Callaghan va ser una peça decisiva del Dream Team, l'equip que als noranta va guanyar cinc copes d'Europa consecutives, una cosa pràcticament irreplicable en l'esport d'elit.

Posteriorment, encara en va aixecar dues més. En el nostre imaginari, el Palau Blaugrana és un espai màgic. De fet, és màgic i important. El club ho sap. L'afició, també. Per això cada vegada que el FC Barcelona decideix fer el gest de retirar una samarreta, s'activa un mecanisme instantani d'agraïment col·lectiu. És com una reverència còmplice cap al crac homenatjat de la qual participen tant els que avui són a les graderies com els que en algun moment han estat orgullosos del molt que s'hi ha viscut.

Sabem que no passa cada dia, sabem que la tria mai és capritxosa, sinó que respon al valor de la trajectòria, que és una variant de la constància. Tampoc se'ns escapa que penjar una samarreta és una manera molt plàstica d'honorar-la. És un gest de l'entitat cap a aquells que, a la pista, ho han donat tot.

La d'avui és la cinquena vegada que aquesta cerimònia tindrà un protagonista que ha defensat els colors del Barça d'handbol. Als noms de Sagalés, Urdangarin, Grau i Masip, aquest 25 d'abril del 2010 s'hi afegeix el d'O'Callaghan i properament el de Barrufet.

Més enllà del simbolisme, aquest és un acte de justícia amb els que han estat els protagonistes de la nostra pròpia història. Retirar un número i penjar una samarreta és una manera expressiva,

diàfana i clara de vetllar pel codi d'honor que ens ha fet grans, per la lleialtat dels compromís maratoniana de llarg recorregut, per l'exigència de qui ha entès què vol dir servir aquests colors. És, en el fons, una manera simbòlica de protegir allò que ja hem aconseguit, però entès com un estímul per a les futures generacions. A la vegada és marcar el camí als qui a la pista

expressen la seva vocació de lideratge, amb voluntat de ser grans i de posar aquest esforç i talent al servei del vestidor, de l'equip i del club.

Va arribar al Barça quan tenia 16 anys. L'any 90 va debutar al primer equip en una Supercopa contra el Teka Cantàbria. Han passat vint anys i continua

l·ligat al club. Té la llicenciatura d'econòmiques, ha superat un màster de gestió esportiva i es va diplomar en ciències empresarials. Ara, retirat de la competició, posa aquesta formació al servei del FC Barcelona, on és responsable de la secció d'handbol, després del seu pas pel Departament de Finances del club.

Però tot i haver estat un esportista que ha deixat una petjada competitiva molt important, i haver estat una persona que va saber fer compatible la seva formació acadèmica amb les exigències de l'alta competició, el cas de Xavi O'Callaghan

depassa amb escriu aquests dos àmbits. El que realment és decisiu de l'Oca —que així és com se'l coneixia al vestidor— és la seva humanitat.

Saber estar, saber ser. Aquest és el seu llegat més important. Mai ni una paraula ni un gest desafortunat o egoista. Esportista amb esperit d'esportista. Home de club. El d'avui també és

el reconeixement a la disciplina i l'exemple que cohesionava grups. Aquesta tarda el Barça premia les curses de llarga distància, la feina sòbria, feta des de la discreció. Des d'ara els més joves aixecaran el cap i quan vegin el '4' sabran que treballar bé sempre té premi. Primer s'aixequen els títols i les copes, però amb els anys el que perdura és el reconeixement per sempre.

Gràcies, Oca.

O'CALLAGHAN
VA GUANYAR 54
TÍTOLS AMB EL
BARÇA D'HANDBOL

AVUI ES PREMIA
LA TRAJECTÒRIA.
FEINA SÒBRIA DES
DE LA DISCRECIÓ

SÓN PROTAGONISTES

>> Valero Rivera

Durant 15 temporades va ser el seu entrenador. Va ser Rivera qui va veure les possibilitats que tenia Oca: unes grans qualitats tècniques per jugar en qualsevol posició. Amb ell va viure els seus millors moments i va guanyar sis Copes d'Europa.

>> Xesco Espar

El Xavi el considera el seu pare esportiu. Va ser el seu tècnic a l'equip júnior i en el primer equip, quan l'Oca va decidir deixar la pràctica de l'handbol. Amb ell va guanyar la seva última Copa d'Europa al Palau, en un partit èpic davant el BM Ciudad Real.

>> Tomas Svensson

El Tomas no va ser únicament el seu company d'equip. Va convertir-se en un dels seus millors amics, fins al punt que cada estiu es retroben a Catalunya en companyia de les seves famílies per passar uns dies junts recordant els bons moments viscuts.

>> Vesselin Vujovic

L'ídol de l'Oca de jove es va convertir en el seu company durant les cinc temporades que el serbi va estar-se a Can Barça. Vujovic li va ensenyar a utilitzar tota la seva qualitat, i li va demostrar que no feia falta tenir un gran físic per ser un gran jugador.

PATROCINADORS

PROVEÏDORS

COL·LABORADORS

MITJANS COL·LABORADORS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HANDBOL

HOQUEI PATINS

HANDBOL

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

El comodí del Dream Team

JUGADOR ELEGANT I APLICAT, O'CALLAGHAN VA DESTACAR PER LES SEVES BONES MANERES

MERITXELL INFANTE

Era el jugador que tot entrenador somiava tenir al seu equip. Disciplinat, entregat, polivalent, cervell pur, Xavi O'Callaghan sempre es va moure per la pista amb una exquisidesa exemplar com a persona i com a jugador d'handbol. Va jugar en totes les posicions possibles, des de central a extrem esquerre, tot un especialista en l'avançat i capaç

EL '4' BLAUGRANA VA DESTACAR PER LA SEVA POLIVALÈNCIA I INTEL·LIGÈNCIA

d'atrevir-se en el pivot si feia falta. Mai va ser un superdotat físicament, però la seva generositat i la seva intel·ligència el feien un jugador imprescindible en un Dream Team ple d'estrelles. No era estrany veure'l amb el llavi trencat després d'enfrontar-se amb defensors temibles, però ell no s'arronsava a l'hora de penetrar en les línies rivals. Era el comodí ideal en qualsevol circumstància i afrontava cada nou repte amb compromís i discreció.

Sempre amb el Barça

Després de Barrufet, és el jugador blaugrana amb més títols, un total de 54, amb set Copes d'Europa i vuit Lligues, entre d'altres. De fet, la seva trajectòria professional ha estat molt similar a la de Barru. O'Callaghan va arribar al Cadet del Barça amb 14 anys procedent de l'Hospitalet de l'Infant i va viure una etapa molt il·lusionant a l'handbol base,

DESPRÉS DE BARRUFET, ÉS EL JUGADOR AMB MILLOR PALMARÈS DE LA SECCIÓ

quan es va proclamar tres vegades campió juvenil i una de júnior. En aquella etapa va tenir Xesco Espar com a entrenador, el seu "pare esportiu", amb qui coincidiria anys més tard al primer equip. Valero Rivera va confiar en ell i el va fer debutar amb 18 anys al primer equip, on va jugar durant quinze temporades. En el seu primer any al Barça de Rivera va viure l'experiència de guanyar la

O'Callaghan destacava per la seva potència en el salt, que el permetia superar les defenses rivals. A la dreta, imatges del '4' blaugrana en diverses etapes.

MD / FCB

primera Copa d'Europa de la secció, un preludi de l'ampli palmarès que es començava a forjar. Va formar part del Dream Team de l'handbol, compartint vestidor amb jugadors de la talla de Barrufet, Svensson, Masip, Urdangarín, Xepkin, Guijosa o Ortega, entre d'altres, un grup irrepetible que va fer història a l'handbol amb les cinc Copes d'Europa consecutives o amb el 7 de 7 aconseguit la temporada 1999/2000. Valero va ser també qui el va fer debutar a la selecció espanyola, el març del 1993. Amb el combinat estatal va sumar 87 internacionalitats i va aconseguir una medalla olímpica, el bronze de Sydney 2000.

Una retirada a temps

Es va retirar el 2005, amb la mateixa elegància que el va caracteritzar sempre, quan va creure que havia arribat el moment i sense voler viure de renda al club on va jugar durant tota la seva carrera esportiva. Després d'anunciar la seva retirada al mes febrer, O'Callaghan encara va poder sumar una última Copa d'Europa, al Palau Blaugrana i contra el Ciudad Real, un moment en què va poder recordar els seus èxits amb el Dream Team.

De la pista als números

Mentre recorria les pistes de mig món jugant a l'handbol, Xavi O'Callaghan no va descuidar la seva formació acadèmica, però sempre més relacionada amb els números que amb el seu esport. El '4' blaugrana va estudiar empresarials, estudis que va ampliar amb una llicenciatura en econòmiques per la Universitat de Barcelona i un màster en gestió esportiva. Amb aquest currículum, quan es va retirar el juny del 2005 va canviar la pràctica esportiva per la gestió econòmica als despatxos del club. Primer va passar per l'estructura executiva del FC Barcelona, al Departament de Finances, durant sis mesos, però després, el desembre del 2005, va ser nomenat responsable de la secció d'handbol blaugrana. Una altra passió, més enllà de l'handbol i dels números, és la seva família. En Xavi està casat amb la Laia i és pare de dos fills, el Pau i la Noa.

PALMARÈS

- 7** Copes d'Europa
90/91, 95/96, 96/97, 97/98, 98/99, 99/00 i 04/05
- 2** Recopes d'Europa
93/94 i 94/95
- 5** Supercopes d'Europa
96/97, 97/98, 98/99, 99/00 i 03/04
- 8** Supercopes d'Espanya
90/91, 91/92, 93/94, 96/97, 97/98, 99/00, 00/01 i 03/04
- 6** Lligues dels Pirineus
97/98, 98/99, 99/00, 00/01, 01/02 i 03/04
- 5** Copes Asobal
94/95, 95/96, 99/00, 00/01 i 01/02
- 6** Lligues Catalanes
90/91, 91/92, 92/93, 93/94, 94/95 i 96/97
- 8** Lligues Asobal
90/91, 91/92, 95/96, 96/97, 97/98, 98/99, 99/00 i 02/03
- 6** Copes del Rei
92/93, 93/94, 96/97, 97/98, 99/00 i 03/04
- 1** Copa EHF
02/03
- 1** Medalla de bronze als JJOO de Sydney
2000
- 1** Campió de la Supercopa de Nacions
2003

UN JUGADOR D'EQUIP

Valero Rivera Exentrenador del FC Barcelona (1983-2004)

Avui el FC Barcelona retira la samarreta del Xavi O'Callaghan. L'Oca sempre va ser un jugador d'equip, compromès amb el grup i amb un gran comportament tant dins com fora de la pista. Va ser un dels jugadors clau del Dream Team, amb el qual durant molt de temps vam ser el millor equip d'Europa. Recordo perfectament quan el senyor Josep Seguer, exjugador i exentrenador de futbol del club, em va comentar que hi havia un noi de l'Hospitalet de l'Infant que ho feia prou bé jugant a l'handbol i vam decidir incorporar-lo als equips base de la secció el 1986, quan només tenia 14 anys. Vaig pujar-lo de l'equip juvenil al primer equip per la seva facilitat de poder jugar en diferents posicions dins el camp, gràcies a la seva polivalència, i a la seva intel·ligència tècnica i tàctica. De fet, sota la meua direcció va jugar en totes les posicions del camp exceptuant la de porter. Amb el temps va convertir-se en un dels millors defensors en la posició d'avançat, juntament amb Richardson, Patrick Cavar i Enric Masip. Recordo la seva emoció

quan li vaig anunciar que me l'emportaria a la selecció espanyola per al Mundial de Suècia. Va ser després del partit i al mateix vestidor del Granollers. Només tenia 20 anys, però ja havia demostrat que tenia el nivell per poder estar entre els millors.

"Moltes felicitats. Avui la teua samarreta quedarà penjada entre els millors jugadors de la història de l'handbol del Barça. T'ho has guanyat!"

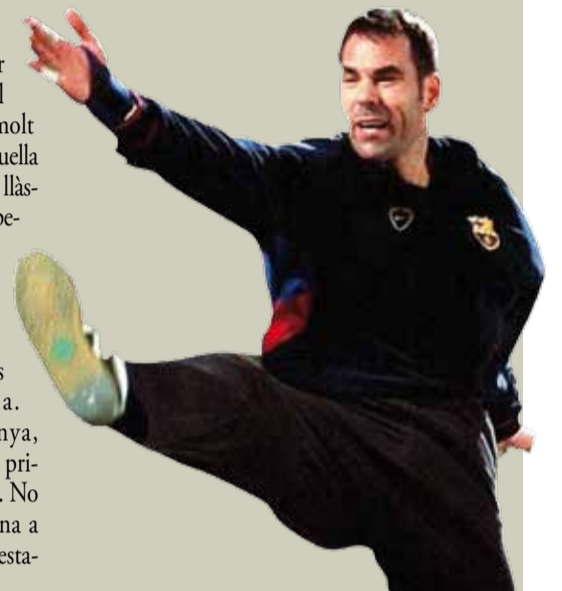
EL MEU AMIC 'IRLANDÈS'

Tomas Svensson Exjugador del FC Barcelona (1995-2002)

Quan vaig arribar a l'Asobal, em va sobtar que el Barça tingués un jove jugador amb un cognom tan irlandès com O'Callaghan. Sabia que era un noi sorgit del planter, però el veia prim i jove i la meua pregunta era: deu ser bo aquest jugador? Per la meua generació havia coincidit en Europeus de categories inferiors amb Masip i Garralda, però no amb ell, i tenia els meus dubtes. Però Valero Rivera el va seleccionar amb només 20 anys i em vaig adonar, a força de veure'l jugar, que aquell irlandès..., fent un símil futbolístic, era un jugador com Xavi o Iniesta. Sabia fer sempre la passada bona, sabia moure la pilota i va ser clau en la consecució de la Copa d'Europa de la temporada 1995/96. Ell era el jugador que defensava d'avançat a la defensa 5-1, la qual va ser cabdal per aconseguir aquell títol. Ell era un home important i rebia un munt de correccions per part d'en Valero. Però lluny de caure en el desencís, allò el motivava i va treballar molt per aconseguir ser un home decisiu en aquella defensa i en la consecució d'aquell títol. La llàstima va ser que una lesió al genoll li va impedir jugar la final contra el Bidasoa. Sense ell hauria estat impossible guanyar aquell títol. En un pla més personal, l'Oca sempre estava disposat a ajudar-me en els meus primers anys a Barcelona. M'explicava la realitat de Catalunya, m'ajudava a entendre el fet català i ja al primer estiu va venir a casa meua, a Suècia. No tenia gaire mèrit, ja que és una persona a qui li encanta viatjar! Un dels fets que desta-

caria del Xavi O'Callaghan és la seva força de voluntat per a moltes coses. Va renunciar a convocatòries amb la selecció per poder estudiar, per poder formar-se. És on és gràcies al seu esforç i la seva dedicació als estudis, un fet que ha de ser un mirall per a molts joves esportistes. Actualment, a més de quan coincidim a la competició esportiva el Barça i el Valladolid, ens veiem cada estiu. Som amics íntims i ens trobem amb les famílies, ja sigui a casa seva a l'Hospitalet de l'Infant, ja sigui quan ens vénen a visitar a Calafell.

"Felicitats, Oca, et mereixes aquest reconeixement i gràcies pels teus consells i la teua amistat!"

RETIRADA DE SAMARRETA

XAVI O'CALLAGHAN

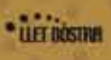
JUGADOR DEL PRIMER EQUIP D'HANDBOL
DES DEL 1990 FINS AL 2005

UN NÚMERO IRREPETIBLE

EL PALAU ES POSA DEMPEUS PER AGRAIR-TE TOTA UNA CARRERA DEDICADA A L'HANDBOL I A LA FAMÍLIA BLAUGRANA. NINGÚ TORNARÀ A LLUIR EL "4" AMB QUÈ ENS VAS FER EMOCIONAR DURANT TANTS ANYS.

GRÀCIES XAVI O'CALLAGHAN, HAS ESTAT MOLT MÉS QUE UN JUGADOR.

“És una persona entranyable, mai m'he trobat ningú que en parli malament”

Rafa Guijosa Exjugador del FC Barcelona

Coordinació: Meritxell Infante i Gustau Galvache.

És un xaval molt afable, mai li he conegut un enemic. Una persona molt catalana, de país, i sempre ha ajudat molt els seus companys. Si havia d'ajudar a pintar el pis al Tomas Svensson, tocar la guitarra per a algú o ajudar en un treball de carrera l'Iñaki, sempre hi estava disposat. Era un tio positiu per a l'equip.”

Enric Masip
Secretari tècnic handbol FC Barcelona

Per mi, primer de tot, és un amic. Vam compartir vestidor els primers anys al Barça. Després d'estar tants anys al primer equip i de pertànyer a la base des de fa tant de temps, es mereix que se li faci una retirada en un partit tan important com el del Veszprém.”

Xavi Pascual
Entrenador FC Barcelona Borges

Vam organitzar un partit per veure'l jugar quan era a la categoria infantil, a l'Hospitalet de l'Infant. Als deu minuts ja vam dir que l'havíem de fitxar. Ho feia tot bé. L'han fet especial les seves ganes d'arribar a ser algú i el seu talent. El seu físic no era extraordinari, si no, hauria sigut imparable.”

Xesco Espar
Exentrenador primer equip handbol (2004-2007)

Vaig tenir la sort de jugar els meus dos primers anys al Barça amb ell com a company. Era tot un exemple. Sempre que jugava ho feia al màxim i mai desentonava. S'ha guanyat un homenatge i m'alegro que el rebí.”

Iker Romero
Jugador FC Barcelona Borges

Sempre he vist que l'Oca era una persona molt centrada. Els estudis eren molt importants per a ell i era seriós i aplicat en tots els aspectes de la seva vida. Durant els anys que vaig compartir vestidor amb ell era un referent en diversos temes per a tots nosaltres, especialment en informàtica.”

Rafa Guijosa
Exjugador del FC Barcelona (1995-2002)

Era un jugador molt polivalent, molt important per a l'equip perquè podia jugar a l'extrem, de central i defensant en l'avançat. De la seva trajectòria destacaria que va ser un jugador del planter del FC Barcelona i és d'admirar tots els anys que va estar jugant i guanyant títols.”

Talant Duixebàev
Entrenador BM Ciudad Real

Era un jugador molt complet, que podia jugar en qualsevol línia. Físicament no era un portent, però li rutllava molt bé el cap. Hem tingut la sort de pujar, tots dos, joves al primer equip; és un èxit de la seva trajectòria.”

David Barrufet
Jugador FC Barcelona Borges

Va ser molt important compartir vestidor amb ell, com amb la resta del Dream Team. Era molt bon company, sempre em va ajudar. Dins el vestidor va intentar ajudar tothom i això els joves ho agraeixen. Es mereix al 100% que es retiri el seu número i que se'l recordi.”

Víctor Tomás
Jugador FC Barcelona Borges

Va ser una persona que em va ajudar molt. Quan vaig arribar era el que millor parlava anglès i va ser un gran traductor i un gran conseller per mi. A nivell esportiu cal destacar que un equip amb tantes estrelles necessita un jugador com en Xavi: tranquil, amb molt de cap, i jugador d'atac i defensa. Sense ell no hauríem tingut tants èxits.”

Patrick Cavar
Exjugador FC Barcelona (1997-2001)

Al vestidor em canviava al seu costat, érem veïns de taquilla. Quan vaig arribar al Barça em va sorprendre la professionalitat que hi havia i la intensitat amb què entrenava el Dream Team. Xavi era dels que més ho feia, era un professional impressionant. En qualsevol posició sabies que rendiria. Era un jugador molt llest i podies confiar-te'n.”

Dragan Skrbic
Exjugador FC Barcelona (2002-2007)

Ha estat el jugador més d'equip i més sacrificat que ha tingut el Barça, un jugador polivalent en tota regla. Sempre era un noi alegre, molt bon company i molt amic dels seus amics. Sempre estava bé amb tothom.”

Antonio Carlos Ortega
Exjugador del FC Barcelona (1994-2005)

O'Callaghan és un home amb un palmarès esportiu impressionant. En la seva etapa com a jugador ho va guanyar pràcticament tot i el seus èxits esportius els va combinar amb la seva formació. Mentre jugava va formar-se i va llicenciar-se en Econòmiques. Un exemple per als joves jugadors. Ara continua al club com a responsable executiu de la secció i aquell bon treball que feia a la pista ara la fa des del despatx. Avui rebrà un merescut i emotiu homenatge a la seva trajectòria com a jugador de l'handbol blaugrana.”

Jaume Ferrer
Vicepresident del FC Barcelona i directiu responsable de la secció d'handbol

Va ser un dels que més em va ajudar quant vaig arribar al Barça. Pocs jugadors tenen set Copes d'Europa com ell. Com a persona, sempre estava a la teva disposició per a qualsevol problema que tinguessis.”

Laslo Nagy
Jugador FC Barcelona Borges

És un exemple per a tots els barcelonistes. Ho va ser com a esportista d'elit i ho és com a persona. Com a jugador del primer equip va demostrar, durant 15 anys, la seva qualitat a la pista i al vestidor. Ara demostra la seva capacitat en la gestió de la secció d'handbol. Li agraeixo la seva vocació de servei i la seva discreció. Com a president del Barça només puc tenir paraules de reconeixement cap a un home que ha dedicat el millor de la seva vida al club i que sempre ha representat la institució d'una manera impecable.”

Joan Laporta
President del FC Barcelona

Com a jugador tothom el coneix; sempre se'l podia trobar en diverses posicions i era molt valuós en qualsevol partit. I pel que fa a l'aspecte humà, es fàcil definir-lo: és una bona persona. Sempre ha intentat ajudar els altres.”

Eugeni Serrano
Exjugador del FC Barcelona (1979-1994)

El Palau mai els oblidarà

SAGALÉS, GRAU, URDANGARIN I MASIP TENEN LA SEVA SAMARRETA RETIRADA

VERÒNICA DíEZ

Sagalés, Grau, Urdangarin i Masip van regalar al FC Barcelona tardes de glòria i ara observen des de dalt de la pista les noves estrelles de l'handbol blaugrana. Avui, O'Callaghan s'afegeix a aquesta llista selecta de jugadors.

El primer que va veure la seva samarreta a dalt de tot del Palau va

RECORDS ÚNICS DE TRES MITES DE L'HANDBOL QUE COMPARTIRAN ESPAI AMB O'CALLAGHAN

ser Joan Sagalés. "Que després de 16 anys de la teva vida el club et recordi d'aquesta manera t'omple d'orgull", comenta l'excapità, que exemplifica aquesta sensació amb la comparació amb un altre mite del Palau: "Quan jugava tenia l'Epi molt mitificat, l'admirava molt i tenir la meva samarreta al costat de la seva era increïble".

Òscar Grau, amb el dorsal '2' associat per sempre més al seu

D'esquerra a dreta, Joan Sagalés, Òscar Grau i Enric Masip, al Palau Blaugrana davant de les seves samarretes retirades.

FCB

nom, aconsella a Xavi O'Callaghan que "gaudeixi del moment i d'un reconeixement com aquest. La vida passa volant". I és que l'expivot blaugrana té una debilitat especial per O'Callaghan, que durant els primers anys va heretar el '2' de Grau a la samarreta.

El tercer jugador de l'handbol en veure retirada la samarreta va ser Iñaki Urdangarin, que actualment viu als Estats Units i que no va poder participar en la sessió fotogràfica amb els altres companys homenatjats. En les 14 temporades que va vestir la samar-

reta blaugrana, el '7' del Barça va compartir equip amb Enric Masip, l'últim jugador homenatjat. El '5' i actual secretari tècnic de la secció creu que "viurem un dia molt emotiu", al costat d'O'Callaghan. "És un moment únic i especial", rememora.

ARRIBA EL VESZPRÉM

LLORENÇ TARRÉS

El Veszprém no vol ser el convidat de pedra a la festa de Xavi O'Callaghan i del Barça Borges. L'emotiva jornada d'avui al Palau es completa amb un enfrontament dels grans, tot un partit de quarts de la Champions. Visita el Palau el poderós conjunt hongarès, recent campió de Copa i Supercopa al seu país i que arriba al Blaugrana amb l'objectiu d'esgarrapar un bon resultat de cara a la tornada de dissabte vinent, al Veszprém Arena.

Magyars i blaugranes van depurar alguns dels grans duels de l'handbol europeu de fa una dècada. Ha plogut molt des d'aleshores, però l'espectacle està igualment assegurat. A les files hongareses hi figuren els exblaugranes Dejan Peric i Ivan Lapcevic.

Xavi Pascual compta amb la baixa de Cristian Ugalde, que té una fractura de clavícula que li podria fer perdre's el que queda de temporada. L'extrem té l'esperança "d'arribar a temps a la Final a 4". Li cal una bona recuperació..., i que els seus companys superin el mur hongarès.

EVER O'CALLAGHAN

Borges. Patrocinador principal de la secció d'handbol.

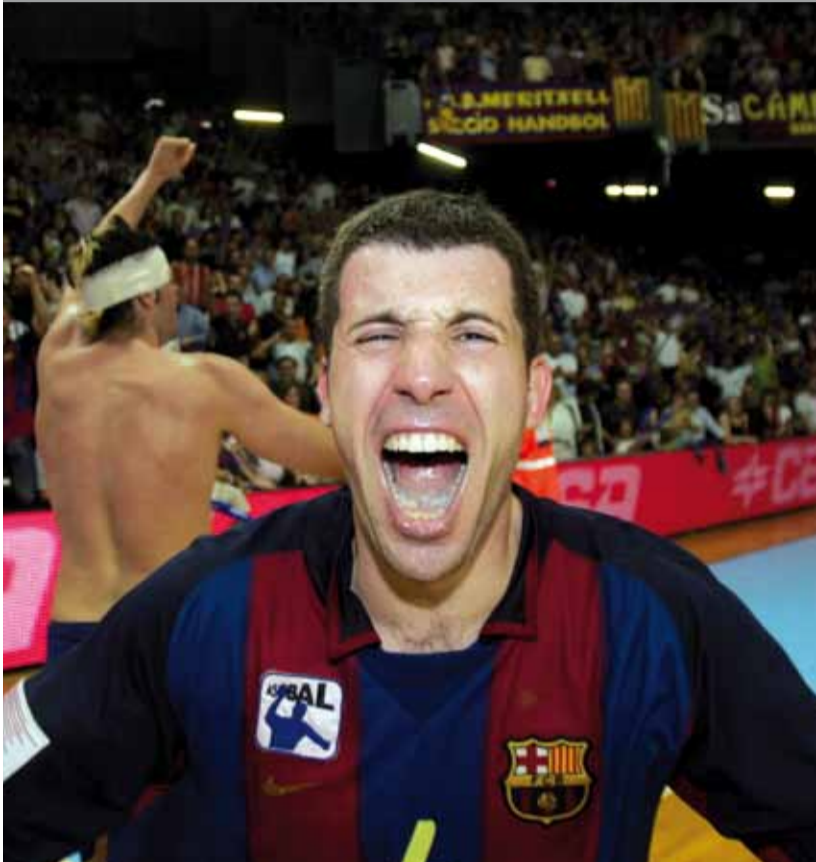
FCBARCELONA

Sabor Mediterrani. Sabor Borges.

HISTÒRIES EN BLAUGRANA

EL PARTIT

7 de maig del 2005.
Partit de tornada de la final de la Lliga de Campions d'handbol 2004/05. Palau Blaugrana, 8.000 espectadors.

FC BARCELONA, 29
BM CIUDAD REAL, 27

FC BARCELONA: Barrufet, Hernández (2), Nagy (9), Fernández (1), O'Callaghan (2), Skrbic (3), Iker Romero (7, 1 p) (set inicial), Peric (porter suplent), Zvizej, Tomàs (3, 3 p), Xepkin, Puig, Dominikovic i Jeppesen (2).

Entrenador: Xesco Espar.

BM CIUDAD REAL: Hombrados, Prieto, Dzomba (4), Stefansson (6, 1 p), Zaky, Enterríos (2), Dinart (set inicial), Fort (porter suplent), Duixebàev (8), Ortega, Kallman (3), Pajovic, Uríos (4) i Jacobsen.

Entrenador: Juan de Dios Román

Àrbitres:

Lemme i Ullrich (Alemanya).

Marcador cada cinc minuts: 4-2, 6-4, 9-8, 12-10, 16-13, 17-15 (descans), 19-17, 21-20, 23-25, 26-25, 27-26 i 29-27.

Xavier O'Callaghan celebra amb total eufòria la conquesta de la Lliga de Campions 2004/05 al Palau Blaugrana. Al costat, el capità David Barrufet aixeca el trofeu.

EL MILLOR COMIAT PER A O'CALLAGHAN

Per a l'handbol blaugrana, la temporada 2004/05 semblava que seria de transició. Al final de la campanya anterior havia marxat Valero Rivera, el tècnic dels 70 títols, i s'havia produït la retirada d'Enric Masip, el jugador més destacat de la secció. Tanmateix, aquella temporada, la primera de l'entrenador Xesco Espar i la darrera de Xavier O'Callaghan, va ser apoteòsica, ja que el Barça va aconseguir la setena Copa d'Europa, la darrera aconseguida fins avui i el títol número 54 i definitiu per a l'O'Callaghan, tot un immillorable coronament per a la brillant carrera esportiva de l'Oca.

El Barça va arribar a la final de la Lliga de Campions després de classificar-se primer del seu grup i eliminar el Portland San Antonio, el TKW Kiel i el Celje. La final havia d'enfrontar l'equip blaugrana amb el temible Ciudad Real. Els manxecs havien guanyat la Supercopa d'Espanya i la Copa

Asobal i sortien com a favorits per conquerir la seva primera Lliga de Campions. Malgrat això, al partit d'anada, jugat al Quijote Arena el 30 d'abril del 2005, el Ciudad Real només va poder guanyar d'un gol (28-27), la qual cosa deixava tot obert de cara al decisiu partit que s'havia de disputar el 7 de maig al Palau Blaugrana.

La màgia del Palau

Aquell dia va tornar a funcionar la famosa màgia del Palau, amb 8.000 enfervorits aficionats barcelonistes que es van deixar la veu animant el seu equip. El partit va ser dels més trepidants que s'han vist mai al pavelló barcelonista, amb avantatges mínims per un costat i altre. Els homes de Xesco Espar se'n van anar al descans com a campions (17-15), però a la represa el Ciudad Real va reaccionar i es va posar amb un perillós 22-24. Amb unes defenses molt concentrades, els dos

equips van estar cinc minuts sense marcar fins que Nagy va posar el 25-25 en el 50'. Es va arribar als instants finals amb 28-27, resultat que forçava la pròrroga, però a l'atac decisiu Iker Romero va forçar un penal que ell mateix va transformar. Després l'heroi va ser Dejan Peric, que va aturar de manera magistral el llançament desesperat de Talant Duixebàev a 12 segons del final.

El deliri es va apoderar del Palau. El Barça conqueria la seva setena Copa d'Europa i un emocionadíssim Xavier O'Callaghan va poder arribar a dir: "No es pot demanar més; anar-se'n així és endur-se el millor record del món", alhora que dedicava el triomf al seu amic Enric Masip, "perquè ell em va dedicar la Copa d'Europa del 1996, que jo no vaig poder jugar".

Text: MANEL TOMÀS

19 anys alimentant el bon esport.
Gràcies, Xavi!

LLET NOSTRA
LA LLET DE COOPERATIVES CATALANES
www.lletnostra.cat

Patrocinador oficial
de la Secció d'Handbol
del FC Barcelona